

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2431/05
08.06.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења туженог Покрајинског секретаријата за здравство и социјалну политику у Новом Саду, број 107-553-00443/2004-02 од 07.02.2005. године, у предмету признавања права на помоћ и негу другог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 08.06.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Врховни суд Србије се оглашава стварно ненадлежним за решавање ове управне ствари и предмет уступа на надлежност Окружном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Центра за социјални рад - Рума број 553-222/03 од 01.03.2004. године, којим је одбијен као неоснован њен захтев за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, Врховни суд Србије је нашао да је за поступање у овој управној ствари стварно и месно надлежан Окружни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 17. став 1. тачка 1. под з) Закона о судовима ("Службени гласник РС" број 46/91 ... 71/92), а у вези члана 84. Закона о уређењу судова ("Службени гласник СР" број 63/02 ... 27/03), прописано је да је Врховни суд надлежан да одлучује о законитости коначних управних аката републичког органа, ако законом није друкчије одређено, а чланом 14. став 1. тачка 8. истог закона прописано је да је окружни суд, између осталог, надлежан да одлучује о законитости коначних управних аката за које није надлежан други суд.

Из списка предмета произлази да је Покрајински секретаријат за здравство и социјалну политику у Новом Саду оспорено решење донео на основу законом поверених послова за решавање у другостепеном поступку по члану 1. став 1, члану 3. и 24. став 1. тачка 1. Закона о утврђивању одређених надлежности Аутономне покрајине ("Службени гласник РС" број 6/02), као и члана 57. став 2. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана ("Службени гласник РС" број 36/91 ... 84/04).

Како је, према ставу Врховног суда, окружни суд надлежан за поступање у управним споровима по тужбама против коначних решења покрајинских органа управе, чија је надлежност у другостепеном поступку поверена Законом о утврђивању одређених надлежности аутономне покрајине и другим законом, осим ако законом није изричито предвиђена надлежност Врховног суда, а у конкретном случају није, то је за решавање ове управе ствари стварно и месно надлежан Окружни суд у Новом Саду.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 59. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 15. и 17. Закона о парничном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 08.06.2005. године, У број 2431/05

Записничар, Председник већа,

Гордана Богдановић, с.р. судија,

мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

дљ.